EEN GRAF SCHRIJVEN

Met een recordertje loop ik door de buurt op zoek naar teksten op muren. Telkens spreek ik de datum in en dan
lees ik hardop wat op de muur staat. Thuis luister ik de band af. Het is raar om een stem te horen die op de wind aan flarden wordt gesmeten. Mijn eigen stem. Adem in een piepklein rotmicrofoontje krijgt al snel de allure van een orkaan. Storm in de Hoofddorppleinbuurt, windkracht acht. Geen idee hoe erg dat is maar het klinkt lekker.

Het valt me op dat op de muren rond de Woestduinkerk wit schoolkrijt favoriet is. Gejat uit het klaslokaal? In krijt staan 'gewone' woorden. Berekeningen.

- X
- B1
- Aai
- Hier blijf ik lang staan kijken.
- 'Aai.'
- Ik leg mijn hand op mijn arm. Zonder nadenken.

De dag erop zie ik dat iemand er iets anders van heeft proberen te maken. 'Aai' met een vreemd dingetje aan de 'i'. Heeft de schrijver mij zien kijken? Zit iemand in nood? Wil hij mij via een code iets duidelijk maken? Wat kun je allemaal met 'aai' en wat zou de schrijver in eerste instantie met 'aai' bedoeld hebben? Pijnkreet of tedere aanraking?

Dit is niet de wijk van de grootse spuitbusaanpak al zijn ze er wel, de tags en de pieces als je er oog voor hebt. Bereid bent om achter het speelplein Théophile de Bock te lopen. Richting the wall - trappetje af - passeer je de azuurblauw geverfde muur. Azuurblauw. Een exotische kleur voor een buurt waar burgerlijkheid en zwerfvuil elkaar bespotten.

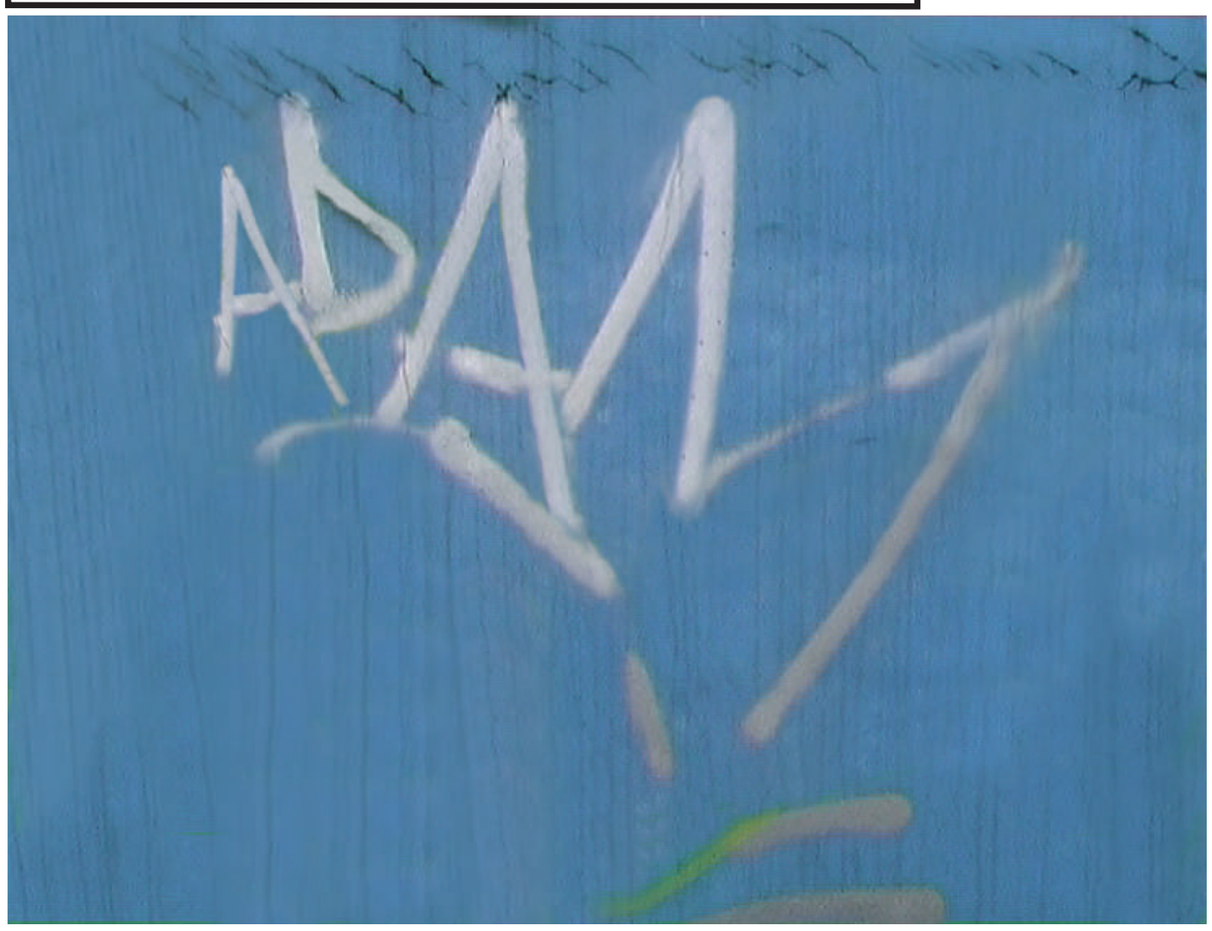

Azuurblauw.

Daarop, in zilver: ADAM. Deze staat er al lang. In de zomer had ADAM nog geen gezelschap. Nu wordt hij door vele woorden omringd. 'Shot.' 'No slugs.' Later kom ik Adam weer tegen, als ik langs het water loop, het eeuwige zwanenechtpaar begroet, en de meerkoet voor morgen brood beloof. Voorbij de 'echte' grafitti op the wall achter op het clubhuis word ik getrokken naar het open wijd, de uitkijk over het water, de punt, de hoek. Desolaat, mooi. Ach, het is al 'in the eye of the beholder.'

ADAM.

Adam, mijn Adam, de eerste man die hier voet zette en toen de afzet nam het water in. Het is niet overdreven maar waar, dit water aan de Westlandsgracht is typisch zelfmoordenaarswater waarin menig dronkaard uit het Huis Voor Onbehuisden de dood vond.

ADAM is natuurlijk Amsterdam, wie kan dat nu vergeten zijn, de enige stad die zich in Nederland stad mag noemen en een naam, een woord waar de hoofddorppleinlijke grafittikunstenaars dol op zijn. Ze kalken het neer waar ze maar kunnen.

azuurblauwe lucht
een duif schijt op
de kraag van théophile

ADAM

toen eva oud was en ze meer appels had gegeten dan goed voor haar was – sommige vrouwen incasseren het leven laat pas laat – was ze stomverbaasd toen adam zijn tanden zette in haar gerimpelde wang

aai!

adam bijt eva aan
eva blaast adam nieuw leven in

adamademgeestaanhetwatereensteendiemensisgweestineenvoriglevenwanneeranders?zijnhersenspijnigtbijnaherinnerthijzichnogeenszichherinnerthoehetwasomtedrijvenademendeadam

slow

flirting with disaster
duister
=
de gratie van de zwaartekracht